

Dit is niet.....

Al lijkt het er even op, -het is tenslotte een niet bar goeie foto- dit is niet een beeld van een locomotievenfabriek in People's Republic of China, of gewoon Rood China. (Dairen, okt 1977). Waar men, om een bout in een wiel te zetten, vijf man nodig had. Simpele handelingen voor simpel doch zeer verantwoordelijk werk. Wat als volgt ging.

Arbeider 1, in het bekende blauw, zocht met zorg een bout uit de daartoe aangewezen bak met exact identieke bouten. Hij overhandigde deze aan Arbeider 2 die de bout over een afstand van één meter handmatig transporteerde en doorgaf aan Arbeider 3. Deze man, plaatste de bout doelgericht-waarschijnlijk doordrongen van een zeer vaderland dienende motivatie-, met een diepe voorhoofdrimpel van deze inspanning, zeer secuur in het daartoe bestemde gat in het wiel. Arbeider 4 nam de bout dan over en bracht deze met een paar soepele, draaiende handbewegingen verder in dat gat. Vervolgens was er even een seconde lange stilte, waarin iedereen even bevroor en vol ontzag opkeek naar Arbeider 5. Ook in het volkse blauw en gewapend met een ferme moersleutel, die als blijk van waardering door de superieuren toegekend, helemaal alleen onze bout verder in het gat mocht draaien, wel tot aan het streepje. Het bereiken van een dergelijk resultaat leverde nog net geen applaus en diepe buigingen op.

Dit zijn niet vijf mannen, die tot hun verbazing een nest jonge meesjes hebben ontdekt, lekker warm ingekapseld tussen het spruitstuk van een PT-Cruiser.

Ook hebben ze niet net een compleet nieuw motoronderdeel ontdekt, wat er vroeger beslist niet heeft gezeten.

Wat je wèl ziet zijn vijf mannen, sommige inderdaad ook in het blauw, vol aandacht gebogen over een beetje zielig over één kant hangende, zilvergrijze PT-Cruiser op een garage hefbrug. Er gebeurt van alles tegelijk aan het voertuig. Grille er af, radiator er uit, koplamp los, voorbumper half er af, spatscherm los, binnenkuip eruit. Klinkt simpel, tot... er weerspannige bouten tegenstribbelen en niet los willen. Met geweld dan maar... of zou...? Iemand heeft dat al meegemaakt, weet hoe je het op kunt lossen anders dan met goede kruipolie. Dus met twee man (geen vijf tegelijk zoals hierboven) die bout te lijf en tegen dat gebundelde vernuft is natuurlijk geen ijzer bestand.

Waar dit is? In Arnhem, een PT-Cruiser sleuteldag in September. Daar kon je zo'n man of zeven, acht vinden met een handjevol Cruisers, die allemaal aan de beurt moesten komen. Merkwaardig genoeg zag je dan iedereen zich concentreren op één of twee wagens, terwijl hun eigen voertuig gelaten stond niks te doen. Iedereen met bakken vol gereedschap, dat allemaal wel, maar niet altijd precies met dat ene handige sleuteltje, dat een ander wel in zijn kist had zwerven. En dus als vanzelfsprekend in gebruik werd genomen en, dat moet inderdaad worden toegegeven, weer keurig teruggelegd. Kom daar maar eens om in een garage of op de bouw!

Denk nou niet, dat alles altijd even gesmeerd ging. Soms.... vloog er onder de handen wel eens iets finaal aan gort. Het verwachte "godver...." beperkte zich tot een wat verbaasd klinkend "Oh..." en een wenkbrauwen optrekken.

Komt dat vraag je je af. Eenvoudig, mannen hebben nou eenmaal speeltjes nodig. Treintjes bijvoorbeeld of zeilbootjes. Deze mannen hebben PT-Cruisers als speeltje. Je hoort ze er soms hartgrondig op kankeren om de volgende seconde het portier heel zachtjes en liefdevol dicht te doen. Heb je dan nog meer nodig?